

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/101/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012211125
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1012211125.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Violy Takáčovej PhD., v právnej veci navrhovateľov: 1/ Z. C. a 2/ M. C., obaja bytom C. XX, C., proti odporcovi: Obec Kalinkovo so sídlom Hlavná 211, Kalinkovo, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Šrobár, s.r.o. so sídlom Laurinská 12/212, Bratislava, za účasti: E. A., bytom C. XX, C., o opravnom prostriedku navrhovateľov zo dňa 31. októbra 2012 proti rozhodnutiu odporcu zo dňa 17. októbra 2012, Č.j.: KA-440/OcÚ-2012, o odvolaní navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. augusta 2014, č. k. 4Sp/177/2012-31 a o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. augusta 2014, č. k. 4Sp/177/2012-31, v časti týkajúcej sa trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. augusta 2014, č. k. 4Sp/177/2012-31, m e n í tak, že napadnuté rozhodnutie odporcu zo dňa 17. októbra 2012, Č.j.: KA-440/OcÚ-2012, z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. augusta 2014, č. k. 4Sp/177/2012-31, vo výroku o povinnosti navrhovateľov zaplatiť súdny poplatok 35,- eur z r u š u j e .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r í z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 20. augusta 2014, č. k. 4Sp/177/2012-31 potvrdil napadnuté rozhodnutie odporcu zo dňa 17. októbra 2012, Č. j.: KA-440/OcÚ-2012 a navrhovateľom nepriznal právo na náhradu trov konania. Súčasne zaviazal navrhovateľov zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 284,08 eur a taktiež im uložil povinnosť zaplatiť v prospech Krajského súdu v Bratislave súdny poplatok 35,- eur.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v rozsahu podaného návrhu - opravného prostriedku, ktorým sa navrhovatelia domáli zrušenia napadnutého rozhodnutia odporcu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajský súd poznamenal, že v konaní podľa tretej hlavy piatej

časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) nie je úlohou súdu vyhľadávať za navrhovateľov iné ako nimi prezentované dôvody nesprávnosti napadnutého rozhodnutia či postupu odporcu. Poukaz na ustanovenie toho, či onoho právneho predpisu (poukaz navrhovateľov na ust. § 3 ods. 2, 4, 5, § 18 ods. 3, § 34 ods. 6 správneho poriadku), bez konkretizácie v čom tieto ustanovenia boli porušené, nie je možné.

Krajský súd mal preukázané, že predmetom návrhu na začatie konania (zo dňa 5. januára 2012) v zmysle § 5 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) bola výlučne skutočnosť, že v dôsledku uloženia, resp. navýšenia stohu dreva p. E. v blízkosti rodinného domu navrhovateľov dochádza k vlhnutiu stien ich rodinného domu. Odstránením, resp. odsunutím predmetnej siahovice dreva by bolo umožnené prirodzené vetranie garáže a nebytovej miestnosti. Preto podľa názoru krajského súdu na súdnom pojednávaní navrhovateľmi doplnené ďalšie dôvody potreby odstránenia siahovice dreva (tienenie pivničných okien, údržba rodinného domu, vlastníctvo pozemku na ktorom je drevo uložené, resp. ťarcha, ktorá má na predmetnom pozemku viaznuť, zriadenie skalky na pozemku) nemohli byť dôvodom pre posúdenie správnosti či nesprávnosti napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd ďalej dôvodil, že predpokladom kladného rozhodnutia v zmysle § 5 OZ je skutočnosť, že oproti predchádzajúcemu (pokojnému) stavu došlo k zásahu, ktorý spôsobuje narušenie tohto pokojného stavu. Podľa názoru krajského súdu musí ísť o zásah, ktorý svojím dôsledkom spôsobil stav iný (stav „nepokoja“), teda stav, ktorý strana dožadujúca sa ochrany (podľa § 5 OZ) pociťuje ako stav, spôsobujúci pre ňu určitú ujmu, obmedzenie. Odporca vykonal ohliadku miesta, na ktorom je stoh dreva umiestnený, pričom z vykonanej ohliadky a jej zadokumentovania zistil, že stoh dreva je umiestnený 50 cm od obvodového múru rodinného domu navrhovateľov, pričom na obvodovom múre rodinného domu navrhovateľov nebolo vidno žiadne stopy zavlhnutia, resp. iného poškodenia. Odporcom teda nebolo zistené, že by stoh dreva, nachádzajúci sa na pozemku parc. č. 225/1 spôsobil vlhnutie či iné poškodzovanie rodinného domu navrhovateľov, teda že by došlo k zásahu v negatívnom význame tohto slova. Skutočnosť, že samotné uloženie stohu dreva na pozemku parc. č. 225/1 ani navrhovatelia nepociťujú ako narušenie pokojného stavu, svedčí aj vyjadrenie navrhovateľky v 2/ rade, ktorá na pojednávaní uviedla, že ak by bolo drevo uložené ďalej (o 1 - 2 m) od ich rodinného domu, nič by proti tomu nenamietala.

Krajský súd preto dospel k záveru, že odporca nepochybil, ak vydal napadnuté rozhodnutie, ktoré krajský súd považoval za správne a zákonné.

Krajský súd zaviazal navrhovateľov k zaplateniu súdneho poplatku za konanie pred súdom vo výške 35,- eur podľa § 2 ods. 4, položka 10 písm. e/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, lebo boli v konaní pred súdom neúspešní.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250l ods. 2, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 5 OSP. Keďže úspešný odporca zjavne disponuje iba obmedzeným počtom pracovníkov a trovy konania si uplatnil a vyčíslil, krajský súd mu ich priznal v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, avšak iba vo výške 284,08 eur (t.j. bez DPH) za dva úkony právnej služby a režijný paušál za dva úkony. Krajský súd nepriznal náhradu trov konania vo výške 56,82 eur, vyúčtovanú titulom DPH, lebo odporca (jeho zástupca) súdu nepreukázal, že je platiteľom DPH.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podali navrhovatelia v zákonnej lehote odvolanie a žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave tak, že zruší rozhodnutie odporcu a vec mu vráti na ďalšie konanie. Taktiež žiadali zmeniť aj výrok o trovách konania. Namietali nezákonnosť rozsudku krajského súdu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočného zistenia skutkového stavu a nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a ako dôvody odvolania uviedli dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/, f/ OSP.

Uviedli, že v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu obce sa neuvádza len opis právneho ustanovenia,

ale je presne vyznačené, ktorými ustanoveniami Správneho poriadku sa odporca v správnom konaní neriadil, čo malo vplyv na konečné rozhodnutie a je vadou konania, pričom krajský súd sa tým vôbec nezaoberal, keď len poukázal na to, že nie je úlohou súdu vyhľadávať za navrhovateľov iné ako nimi prezentované dôvody, resp. nesprávnosti napadnutého rozhodnutia či postupu. Krajský súd vedel presne uviesť, ktoré ustanovenia procesného charakteru mali byť podľa názoru navrhovateľov porušené, avšak nevyhodnotil zo svojho pohľadu, či ide o nepodstatné porušenia, ktoré by podľa názoru súdu nemali mať dopad na konanie. Konkrétne namietali, že odporca sa napríklad neriadil § 18 ods. 3 Správneho poriadku a neupovedomil všetkých známych účastníkov konania, a teda pán A. ani netušil, že sa nejaké konanie vedie a dozvedel sa to, až keď mu bolo doručené konečné rozhodnutie. Odporca listom č. KA-23/0cÚ-2012 navrhovateľov informoval, že ich podanie odstupuje Obvodnému úradu v Senci z dôvodu, že postup podľa § 5 OZ je vylúčený, a preto navrhovatelia ani nevedeli, že môžu svoje práva účastníkov konania uplatňovať.

Navrhovatelia ďalej namietali, že odporca porušil aj § 3 ods. 2 Správneho poriadku tým, že nepostupoval v súčinnosti s účastníkmi konania, v zmysle § 3 ods. 4 Správneho poriadku sa ani nepokúsil o zmierne vybavenie veci medzi účastníkmi, čo by bolo pre účastníkov najrýchlejšie a najúčinnéjšie riešenie. Taktiež odporca v zmysle § 3 ods. 5 Správneho poriadku nezistil spoľahlivo stav veci, keďže samotnou ohliadkou nemohol vedieť, aký bol počiatočný resp. pokojný stav, a navyše k ohliadke neprizval účastníkov konania (§ 38 Správneho poriadku). Odporca preto nemohol skonštatovať, že nedošlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, keď pokojný stav nebol v správnom konaní ustálený. Navrhovatelia neboli vyzvaní na doplnenie podania a ani ďalšie zisťovanie, či vypočutie účastníkov v konaní správny orgán nevykoná. Navrhovatelia sú preto toho názoru, že správne konanie trpelo vážnymi procesnými pochybeniami.

Navrhovatelia v odvolaní tiež vyjadrili nesúhlas s názorom odporcu, podľa ktorého nepodali návrh podľa § 5 Občianskeho zákonníka ihneď po zložení dreva pánom A.. Uviedli, že bežne po zložení dreva nasleduje jeho uloženie a prípadné premiestnenie. Keďže sa nejavilo, že by pán A. mienil siahovicu v dohľadnej dobe premiestňovať a ani po požiadaní tak neurobil, naopak siahovicu navýšil, obrátili sa na samosprávny orgán. Podľa aplikačnej praxe českých súdov sa nový pokojný stav vytvára po 3 mesiacoch od zmeny, proti ktorej nikto nepodá podnet.

Poukazujúc na § 250i ods. 2 OSP podľa ktorého súd nie je viazaný skutkovým stavom ako ho zistil správny orgán, ak ide o rozhodnutie sporu vyplývajúceho okrem iného aj z občianskoprávných vzťahov, nesúhlasili s názorom krajského súdu, že ďalšie dôvody (tienenie pivničných okien, údržba rodinného domu a pod.) nemohli byť dôvodom pre posúdenie správnosti či nesprávnosti napadnutého rozhodnutia.

Navrhovatelia citovali z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. februára 2009, sp. zn. 2Sžo/92/2008, podľa ktorého v konaní podľa § 5 OZ musí byť nado všetku pochybnosť zistená skutočnosť, aký bol pokojný stav, ktorý bol narušený, pretože ide o nevyhnutný predpoklad pre poskytnutie ochrany. Odporca sa však podľa názoru navrhovateľov obmedzil iba na konštatovanie, že ohliadkou (bez účasti účastníkov konania) nezistil žiadne zavlhnutie domu. Vetraním sa nezaoberal ani odporca ani krajský súd. Pokojný stav bol narušený aj samotným umiestnením dreva pred pivničnými oknami. Reštriktívnym výkladom, teda zameraním sa výlučne na materiálne následky zrejme zásahu, by sa musel § 5 OZ vykladať tak, že aj napriek snahe zabezpečiť poriadok a klud nemohol správny orgán bez dôkazu o zavlhnutí poskytnúť ochranu a nastaviť pokojný stav.

Záverom navrhovatelia poukázali na § 157 ods. 2 OSP, ktorý upravuje náležitosti odôvodnenia rozsudku a k právu na riadne odôvodnenie rozhodnutia citovali z rozhodnutí ústavného súdu (IV. ÚS 115/03, I. ÚS 226/03).

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, v časti týkajúcej sa výroku o trovách konania, sa v zákonnej lehote odvolal aj odporca a žiadal zmeniť tento výrok a uložiť povinnosť navrhovateľom nahradiť mu trovy konania vo výške 340,90 eur. Namietal, že krajský súd mu nepriznal náhradu trov vo výške 56,82 eur, vyúčtovanú titulom DPH, pričom krajský súd mal podľa názoru odporcu najmä

výzvou na predloženie osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty alebo preverení registrácie na internetovej stránke Finančnej správy SR, overiť skutočnosti uvedené v liste zo dňa 20. augusta 2014, ktorým si odporca vyčíslil trovy právneho zastúpenia vo výške 340,90 eur (vrátane DPH).

Účastník konania vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľov vyjadril súhlas s rozhodnutím krajského súdu.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľov nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľov treba vyhovieť a odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1, 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej.

Podľa § 250l ods. 1, 2 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 5 OZ ak došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na obci. Obec môže predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 18 ods. 3 Správneho poriadku o začatí konania správny orgán upovedomí všetkých známych účastníkov konania; ak mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon, upovedomí ich o začatí konania verejnou vyhláškou.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 34 ods. 2 Správneho poriadku dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

Podľa § 38 ods. 3 Správneho poriadku na miestnu ohliadku správny orgán prizve účastníka konania a toho, kto je oprávnený predmetom ohliadky nakladať.

Podľa § 41 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán predvolá osoby, osobná účasť ktorých pri prejednávaní vecí je nevyhnutná.

Podľa § 22 ods. 3 Správneho poriadku zápisnicu podpisujú po prečítaní všetky osoby, ktoré sa na konaní zúčastnili, a zamestnanec (člen) správneho orgánu uskutočňujúceho konanie, zápisnicu o hlasovaní všetci prítomní členovia správneho orgánu. Odopretie podpisu, dôvody tohto odopretia a námietky proti obsahu zápisnice sa v nej zaznamenajú.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa potvrdil napadnuté rozhodnutie odporcu, ktorým v zmysle § 5 OZ rozhodol, že k zásahu do pokojného stavu uložením siahovice dreva o dĺžke 700 cm a výške 180 cm na pozemku parcelné číslo 225/1, katastrálne územie C., vo vzdialenosti 50 cm od rodinného domu so súpisným číslom XX, k. ú. C., nedošlo.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Z administratívneho spisu vyplýva, že navrhovatelia sa návrhom zo dňa 5. januára 2012 domáhali podľa § 5 OZ ochrany na obci ako aj ním podali oznámenie o spáchaní priestupku. Predmetný návrh odôvodňovali tým, že niekoľko týždňov pred podaním návrhu, napriek ich upozorneniu, pán A. na parcele č. 225/1 v k. ú. C., v tesnej blízkosti okien ich garáže, nakladal siahhy dreva, čo spôsobuje vlhnutie muriva a výrazne znižuje prirodzené vetranie garáže a nebytovej miestnosti v ich rodinnom dome. Tvrdili, že po upozornení a žiadosti o nápravu, pôvodné množstvo dreva ešte navýšil. Žiadali obec, aby uložila pánovi E. A., aby obnovil predošlý stav, t.j. odstránil, odsunul ním nakladané siahhy dreva od ich garáže tak, aby garáž vrátane nebytovej miestnosti ďalej nevlhli, nezneškodnocovali sa a bolo umožnené bezproblémové prirodzené vetranie týchto priestorov tak, ako pred tým.

V administratívnom spise sa nachádza listina obce Kalinkovo označená ako „Ohliadka miesta skládky dreva na parcele č. 225/1 v k.ú. - C." a k nej priložené fotografie miesta skládky dreva na predmetnej parcele. Z tejto listiny, ktorá podľa obsahu má povahu zápisnice, vyplýva, že dňa 12. januára 2012 v

časť o 10:00 bola vykonaná ohliadka miesta skládky dreva na predmetnej parcele, pričom v nej bol opísaný skutkový stav týkajúci sa umiestnenia dreva a taktiež je v nej okrem iného konštatované, že vizuálnou ohliadkou na rodinnom dome sup. č. XX nebolo vidno žiadne stopy signalizujúce jeho zavlhnutie, prípadne iné poškodenie. V tejto listine je ďalej uvedené, že pri ohliadke boli prítomní JUDr. Štefan Božík - starosta obce, E. A. a Z. C. a že ohliadku vykonala W. M.. Predmetnú listinu podpísali len starosta obce a osoba, ktorá ohliadku vykonala.

Navrhovatelia okrem iného v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňovému súdu namietali, že k ohliadke odporca neprizval účastníkov konania podľa § 38 Správneho poriadku, a preto im treba prisvedčiť, že z administratívneho spisu nevyplýva, či a kto bol na ohliadke prítomný, lebo sa v ňom nenachádza žiadne predvolanie na miestnu ohliadku, žiadne doručky a ani iné úradné záznamy, ktoré by preukazovali, že účastníci konania boli na ohliadku prizvaní podľa § 38 ods. 3 Správneho poriadku. Hoci na listine obce označenej ako „Ohliadka miesta skládky dreva na parcele č. 225/1 v k.ú. - C.“ sa uvádza, že pri ohliadke boli prítomní aj E. A. a Z. C., avšak ich podpisy na nej chýbajú.

O ohliadke bol odporca povinný spísať zápisnicu v súlade s § 22 Správneho poriadku a teda ktorú v zmysle § 22 ods. 3 podpisujú po prečítaní všetky osoby, ktoré sa na konaní zúčastnili, a zamestnanec správneho orgánu uskutočňujúceho konanie. Odopretie podpisu, dôvody tohto odopretia a námietky proti obsahu zápisnice bol odporca povinný v nej tiež zaznamenať.

Pokiaľ odporca takto nepostupoval, má listina označená ako „Ohliadka miesta skládky dreva na parcele č. 225/1 v k.ú. - C.“ formálne nedostatky zápisnice, a nemôže byť v danom prípade podkladom pre rozhodnutie, lebo obsahuje skutočnosti, ktoré sú spochybnené, najmä vo vzťahu k prítomnosti účastníkov konania na uvedenom úkone.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal ďalší procesný postup odporcu a zistil, že odporca odstúpil podanie navrhovateľov zo dňa 5. januára 2012 vtedajšiemu Obvodnému úradu Senec, odbor všeobecnej a vnútornej správy listom zo dňa 7. februára 2012, z dôvodu, že zákonný dôvod na postup obce podľa § 5 OZ je vylúčený a jedná sa o protiprávne konanie podľa zákona o priestupkoch, ktoré je potrebné preskúmať v priestupkovom konaní. Uvedený list bol zaslaný na vedomie aj navrhovateľom. Obvodný úrad Senec odbor všeobecnej a vnútornej správy zaslal spis odporcovi na rozhodnutie podľa § 5 OZ, z dôvodu, že ak sa začne konanie podľa § 5 OZ, musí byť ukončené rozhodnutím, nie listom. Odporca následne vydal napadnuté rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe týchto skutočností dospel k záveru, že odporca závažným spôsobom porušil zákonné normy upravujúce správne konanie, t.j. Správny poriadok a to od základných zásad správneho konania upravených v § 3 Správneho poriadku, až po pravidlá upravujúcich samotný priebeh správneho konania. Tieto vady konania mohli mať zásadný vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, lebo nepostupujú v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zistenie skutkového stavu je nedostačujúce pre rozhodnutie vo veci. Jediným vykonaným dôkazom a to ohliadky, na ktorú odporca neprizval účastníkov konania, mohol odporca pre účely rozhodnutia podľa § 5 OZ, zistiť najvyšší stav súčasný (t.j. stav po zásahu), avšak bolo potrebné zistiť aj stav predchádzajúci (t.j. stav pokojný), do ktorého sa malo podľa tvrdenia navrhovateľov zasiahnuť. Sám odporca v napadnutom rozhodnutí uviedol, že je sporné, aký pokojný stav mala obec chrániť. Taktiež na pojednávaní pred krajským súdom tvrdil, že zo samotného návrhu na vydanie rozhodnutia podľa § 5 OZ nie je zjavné, aký bol posledný pokojný stav vo vzťahu k uloženému drevu. Bolo však práve povinnosťou odporcu zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom bol povinný si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie (§ 3 ods. 5, § 32 ods. 1, § 46 Správneho poriadku).

Ak správny orgán nevychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci, takéto rozhodnutie nemôže byť zákonné.

K samotnému priebehu správneho konania treba konštatovať, že odporca neupovedomil o začatí konania všetkých známych účastníkov konania (§ 18 ods. 3 Správneho poriadku), neobstaral si dostatočné podklady pre rozhodnutie (§ 32 ods. 1 Správneho poriadku) a nedal účastníkom možnosť, aby sa pred

vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie (§ 33 ods. 2 Správneho poriadku). Pritom práve v § 33 Správneho poriadku sú upravené práva účastníkov správneho konania (právo byť vypočutý), ktoré napomáhajú k zisteniu skutočného stavu veci. Okrem toho sa porušením týchto ustanovení Správneho poriadku odňala účastníkom možnosť konať pred správnym orgánom.

Taktiež neuniklo pozornosti Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, že je zrejmé, že v danom prípade ide o susedský spor, a preto bolo tiež povinnosťou odporcu pokúsiť sa o zmierne vybavenie veci, keďže povaha veci to pripúšťa (§ 3 ods. 4, § 48 Správneho poriadku).

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu odporcom je nedostačujúce na posúdenie veci a v konaní odporcu boli zistené také vady, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pričom ak krajský súd sa s odporcom stotožnil, najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil, napadnuté rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 250ja ods. 3 v spojení s § 250l ods. 2 OSP.

V novom konaní bude povinnosťou odporcu postupovať naznačeným smerom, predovšetkým odporca odstráni vytýkané nedostatky vo svojom postupe, a teda najmä si zaobstará potrebné podklady pre svoje rozhodnutie, najmä ohliadkou, vypočutím účastníkov, prípadne vykoná aj ďalšie dôkazy (napr. výsluchom svedkov), pričom bude dbať, aby boli na tieto úkony prizvaní (predvolaní) účastníci konania, aby bolo zabezpečené ich právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke. O dôležitých úkonoch v konaní, najmä o vykonaných dôkazoch, o vyjadreniach účastníkov konania, o ústnom pojednávaní odporca spíše zápisnicu, ktorá musí mať formálne náležitosti podľa § 22 ods. 2 a ods. 3 Správneho poriadku. Až keď si odporca takto zabezpečí podklady pre svoje rozhodnutie (v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania a dbajúc na ich práva), rozhodne o návrhu navrhovateľov o poskytnutie ochrany podľa § 5 OZ.

Odporca je právnym názorom najvyššieho súdu vysloveným v tomto rozsudku viazaný (§ 250r OSP).

Vzhľadom k tomu, že navrhovatelia boli v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu úspešní, nie sú poplatníkmi podľa zákona o súdnych poplatkoch (§ 2 ods. 4 druhej vety zákona o súdnych poplatkoch). Následkom toho stratil oporu v zákone výrok rozsudku krajského súdu, ktorým bola navrhovateľom uložená poplatková povinnosť, preto ho najvyšší súd zrušil (§250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 221 ods. 1 písm. i/ OSP).

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 250k OSP, § 250l ods. 2 OSP. Keďže úspešným navrhovateľom trovy v konaní nevznikli, najvyšší súd im nemohol priznať ich náhradu. Neúspešný odporca nemá právo na náhradu trov konania, a preto jeho odvolanie proti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave týkajúceho sa trov konania, nie je dôvodné.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.